

som er forelagt Raadet af Udvalget, tilligemed det Brev, som af Udvalgets Formand er tilstillet Generalsekretæren vedrørende Arbejdet i Udvalgets 3. Møde: Beretning fra Polens Repræsentant, godkendt af Raadet den 13. Juni 1927.

27. Beretning fra Udvalget af sagkyndige angaaende et Forslag til Protokol vedrørende Eksekution af Voldgiftskendelser, som er afsagt i Udlandet.

28. Omkostningerne ved den faste Centralkomite, som skal nedsættes, efter at Opiumskonventionen af 19. Februar 1925 er traadt i Kraft.

Foreslaaet af den norske Regering:

29. Foranstaltninger til Fordel for armeniske og russiske Flygtninge.

Til at forberede Behandlingen af de paa Dagsordenen opførte Punkter blev der som sædvanlig nedsat 6 Udvalg. Navnene paa Formændene i disse Udvalg, saavel som de øvrige, af Forsamlingen valgte, Næstformænd m. m. findes i Bilaget til denne Beretning. De paa Dagsordenen opførte Punkter fordeltes foreløbig mellem de 6 Udvalg paa følgende Maade:

1. Udvalg (juridiske og konstitutionelle Spørgsmaal): Punkterne 23 og 26.

2. Udvalg (tekniske Organisationer): Punkterne 12, 15, 16, 17, 18, 22 og 27.

3. Udvalg (Indskrænkning af Rustningerne): Punkt 24.

4. Udvalg (Budget og finansielle Spørgsmaal): Punkterne 9, 13, 25 og 28.

5. Udvalg (sociale og almindelige Spørgsmaal): Punkterne 10, 19, 20, 21 og 29.

6. Udvalg (politiske Spørgsmaal): Punkterne 8 og 11.

De danske Delegerede fordelte Arbejdet i de 6 Udvalg saaledes imellem sig, at Kammerherre *H. Zahle* anmeldtes som Medlem i 1. Udvalg. Folketingsmændene *Holger Andersen* og *P. Munch* i 2. Udvalg, General *Birke* i 3. Udvalg, Gesandt *A. Oldenburg* i 4. Udvalg, Folketingsmand *F. J. Borgbjerg* og

Frk. *Henni Forchhammer* i 5. Udvalg, og Folketingsmand *P. Munch* i 6. Udvalg.

Forsamlingens Forløb.

Den 8. Forsamling var i den offentlige Bevidsthed ikke imødeset med særlig store Forventninger. I 1926 var der sket et stort Fremskridt i Forbundets Bestræbelser for at opnaa Universalitet ved Tysklands Optagelse, og der var blevet tilvejebragt en Ordning af Medlemmernes Repræsentation i Raadet. Men iøvrigt var Forsamlingerne baade i 1925 og 1926 forløbet uden større Interesse, sammenlignet med f. Eks. Forsamlingen af 1924, der vedtog Genève-Protokollen og ogsaa paa andre Punkter stillede en hurtigere Fremgang af Forbundets Udvikling i Udsigt.

Dertil kom, at det forløbne Aar paa forskellige Punkter understregede de store Vanskeligheder, som Forbundet møder paa sin Vej. Først og fremmest i Nedrustnings-spørgsmaalet. Her var man i den siden Forbundets Oprettelse forløbne Aarrække stadig ikke kommet ud over de rent tekniske Forarbejders Stadium. Forsamlingen i 1926 havde besluttet, at der i Aarets Løb skulde sammenkaldes en Nedrustningskonference samt snarest muligt en Konference vedrørende den private Vaabenfabrikation. Ingen af disse Konferencer var traadt sammen. Samtidig havde den paa de amerikanske Forenede Staters Initiativ i Juni Maaned stedfundne Konference i Genève om Rustningernes Begrænsning til Søs mellem England, Amerika og Japan — Frankrig og Italien havde paa Forhaand meldt sig fra — vist, at der ikke foreløbig bestod nogen Mulighed for at naa frem ad denne Vej.

Men ogsaa i mindre vigtige Spørgsmaal havde der rejst sig Vanskeligheder. Saaledes var det paa Initiativ af Forsamlingen i 1924 paabegyndte Arbejde til Forberedelse af en Kodifikation af Folkeretten kommet til et kritisk Punkt, og paa Raadets Møde i Juni 1927 saa det nærmest ud til, at Folkeforbundet vilde skyde denne Opgave fra sig.